

”500 euro per termin? Nej!”

Studenterna i Freiburg målar banderoller och ockuperar lärosalar

Bilda er, bilda andra, bilda motstånd. Så står det på en av banderollerna som hänger på kollegiebyggnad två.

Det är den andra december och Freiburg är pyntat med ljus och julgranar. Julmarknaden kom upp redan för två veckor sedan, trots att den riktiga julstämningen då inte riktigt ville infinna sig i den 20-gradiga sydbadiska värmen.

Nu har vädret slagit om och gråa moln vilar över staden.

På universitetet är det mycket i görningen, men knappast i fråga om julpynt. Sedan den 16 november är kollegiebyggnad tvås hörsal och entréhall ockuperade av studenter i protest mot universitetets organisation och den studentavgift på 500 euro per termin som ska införas i Baden-Württemberg.

Det första som slår emot mig när jag kliver in i entrén är en skarp lukt av målarfärg. Från den övre våningen hänger lakan med påmålade paroller runt hela salen. ”Vi har kommit för att stanna”, ”Bologna: En hel generation som foder till ekonomin”, ”Mot privatiseringen av utbildningssystemet”. Här hänger också lappar med namnen på alla de högskolor och universitet runt om i Tyskland där protesterna pågår.

Nere i själva hallen står tavlor uppställda där studenternas krav och de kommande dagarnas händelser presenteras. I ett hörn står ett litet kök uppställt, på ett bord i andra änden står burkar med färg och penslar och här och var ligger nygjorda banderoller. Det är ganska lite folk här just nu, men jag antar att de allra flesta redan gått till demonstrationen borta vid Schwaben-porten.

Studenternas krav

Jag pratar lite med Emma och Arne som står vid ett bord bland flygblad och väggparoller och ber dem berätta lite om vad de vill uppnå.

Studenternas krav är många. Missnöjet med den tyska universitetsvärlden verkar ha puttrat i många år. De nya studentavgifterna och upprördheten över hur Bologna-processen drivs igen i Tyskland är det som fått det att koka över. Den häftighet med vilken protesterna sprider sig över hela landet antyder hur många det egentligen är som hittills har lagt locket på. Bara någon dag tidigare spred sig missnöjet till Freiburgs pedagogiska högskola, och även här ockuperades salar i solidaritet med studenterna på universitetet.

En av kärnpunkterna är att med införandet av Bachelor- och Mas-

Arne och Emma är aktiva inom studentrörelsen.

terprogrammen förkortar man studietiden samtidigt som själva inlärningsmängden förblir densamma. Provfrekvensen ökar och då självklart även pressen på studenterna. Detta verkar vara lite av en trend i den tyska utbildningsvärlden. Nyligen har flera tyska delstater dragit av ett år från gymnasietiden med liknande resultat.

Studentinflytande

Jag får erkänna att min tyska inte riktigt hinner med i svängarna när de båda börjar prata om problemen med universitetets själva organisation. En annan fråga som driver protesterna är nämligen bristen på studentinflytande. Studenternas intresseföreningar, ”Die Fachschaften”, har enligt Emma och Arne mycket lite inflytande över de beslut som fattas i universitetets olika utskott.

– Här, jag ska visa, säger Arne.

Han lånar min penna och ritar upp en karta över hur den nuvarande organisationen ser ut. Rektoratet får medel från delstatsregeringen och från studentavgifterna. Dessa pengar fördelas sedan på de olika fakulteterna som i sin tur bestämmer hur mycket som ska gå till fakultetsstudenternas intresseförening.

Budgeten är redan mycket presad varför studentföreningarnas ekonomiska ställning är mycket svag. De måste dessutom begära tillstånd från rektoratet för sina projekt. Deras möjlighet att påverka blir inte större av att alla ak-

Sedan den 16 november är kollegiebyggnad tvås hörsal och entréhall ockuperade av studenter.

Freiburg studenter demonstrerar för sina krav.

tiva själva studerar och alltså sköter sitt ansvar i utskotten vid sidan av studierna.

Arne berättar också att det allt sedan RAF:s dagar (den terroris-

tiska stadsgerillan Rote Armee Fraktion) finns en lag i delstaterna Baden-Württemberg och Bayern som förbjuder studenterna att organisera sig politiskt inom univer-

sitet. Därför bedrivs det politiska engagemanget i u-Asta (oberoende allmänna studentutskottet), en organisation som alltså inte får några medel från universitetet över huvud taget.

Svaret kom

På vägen hem går jag förbi Schwaben-porten, där demonstranterna fortfarande samlades. Gatan med sina medeltida hus är proppad med människor. De jag pratat med senare var dock besvikna över att så pass få var där.

Hur det kommer att bli med protesterna över julen verkar ännu oklart, men det känns svårt att tro att någon skulle vilja fira jul i universitetets entré.

Studenternas krav, en ganska tjock historia, hade redan lämnats in till rektoratet. Den 9 december, en dryg vecka efter mitt samtal med Emma och Arne, kom så svaret, som – precis som man kunde vänta sig – var ännu längre...

Rektoratet ställer sig bakom införandet av studieavgifterna och uppfordrar alla studenter och politiska grupperingar att avsluta ockupationerna och istället äntligen ägna sig åt vettiga saker, som att utforma bättre studielån och stipendier.

Än så länge sitter dock banderollerna uppe och konkurrerar om husfasaderna med ljusslingorna och jultomtarna.

Text och foto Olof Blomqvist
intis@internationalem.se